

عنوان مقاله:

تعامل طراحی شهری و تغییر اقلیم مبتنی بر نظریه ها

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و برنامه ریزی منطقه ای، دوره 10، شماره 41 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

علیرضا حسنی - دانشجوی دکتری شهرسازی، دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه علم و صنعت ایران

سید مجید مفیدی شمیرانی - استادیار طراحی شهری دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه علم و صنعت ایران

خلاصه مقاله:

مکان یابی های ناکارآمد، الگوهای حمل و نقل سنتی، به کار بردن الگوهای جدید شهرسازی بدون در نظر گرفتن پایه های نظری متناسب با شرایط اقلیمی بخش مهمی از محیط انسان ساخت را شامل می شوند که منشا اصلی پدیده تغییر اقلیم است. لذا بازتعریف اصول پایه شهرسازی در راستای رویکرد تغییر اقلیم از یک سو منجر به ایجاد محیطی پایدار می شود و از سوی دیگر اثرات سو بر ایجاد پدیده تغییر اقلیم را کاهش می دهد. هدف پژوهش حاضر، شناسایی ارتباط دوسویه بین ساختار طراحی شهری و پدیده تغییر اقلیم در یک فرایند چرخه ای، است. پژوهش حاضر تحقیقی بنیادی است که در آن از رویکرد تفسیرگرایی کمک گرفته شده است. تکنیک به کاررفته در این رویکرد، تحلیل محتوای کیفی است. دستاورد پژوهش حاضر بازتعریف ساختارهای طراحی شهری و تغییر اقلیم در انطباق با محیط انسان ساخت، ارائه چارچوب برنامه ریزی و طراحی شهری مبتنی بر کاهش اثرات سو بر پدیده تغییر اقلیم و ارائه الگوی مفهومی تعامل طراحی شهری (بعد رویه ای و ماهوی) و تغییر اقلیم در یک ساختار منسجم می باشد.

کلمات کلیدی:

طراحی شهری، تغییر اقلیم، بعد ماهوی، بعد رویه ای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1393056>

